

Monok István

A Magyar Könyvszemle szerkesztőbizottságának átalakulása Főszerkesztői utószó

A *Magyar Könyvszemlé*t 1876-ban alapította a Magyar Nemzeti Múzeum Országos Széchényi Könyvtára. Az első világháború végén, a gazdasági világválságot követő években komoly nehézséggel küzdött a lap, összevont évfolyamok is megjelentek. 1948-ban azonban meg is szűnt. 1955-ben a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtártudományi Főbizottságának folyóirataként indult újra. (Az Országos Széchényi Könyvtár ekkor egy évkönyv kiadásába kezdett.) A magyar könyv-, és sajtótörténeti, majd egyre inkább könyves művelődéstörténeti lapot az MTA Irodalomtudományi Intézete gondozta, szellemi kiadóként az MTA különböző bizottságai álltak mögötte. 2000-től kezdve az MTA Irodalomtudományi Intézet és az Országos Széchényi Könyvtár közös folyóirata lett (az OSZK évkönyv megszűnt). 2019 szeptemberétől az MTA tudományos intézeteiből létrehozott Eötvös Loránd Kutatási Hálózat Bölcsészettudományi Központja a kiadó, a folyóirat a BTK és az OSZK közös tulajdona. Ma, amikor 2022-t írunk, az MTA és az ELKH közti vagyonmegosztási, vagyonkezelési tárgyalások zajlanak, illetve az MTA Köztestület által szellemileg felügyelt tudományos folyóiratok szerkesztőbizottságainak kinevezési rendje is tisztázásra vár.

A *Magyar Könyvszemle* hosszú története – a világ legrégebbi könyvtörténeti lapja – során többször alakították át a szerkesztőbizottságot. Nem csupán azért, mert valamelyik főszerkesztő, vagy szerkesztő elhunyt. Természetesen akkor is, de olyan megfontolásokból is, amelyek részben túlmutatnak a szakmai kiválósági kérdéseken. Minden szakmának, így a könyves művelődés történetének is biztosítania kell a szakember-utánpótlását. Különben elhal.

A *Magyar Könyvszemle* tulajdonosai egyetértettek abban, hogy a szerkesztőbizottságba fiatal szakembereket kell kooptálni, de biztosítani kell azt is, hogy a különböző generációk képviselői együttesen is dolgozhassanak a lap szerkesztésében. Ezért értettünk egyet abban, hogy a hetven éven felüli szerkesztők helyett fiatal szakembereket kérünk fel a munkára. A háttérből dolgozók közül Szelestei Nagy László volt a legrégebbi szerkesztő. Munkáját a *Magyar Könyvszemlé*ben 1986-ban kezdte. 1991-ben lépett a bizottságba Rozsondai Marianne, P. Vásárhelyi Judit pedig 2000-ben, amikor a lap részben újra az OSZK tulajdona lett. Madas Edit pedig a Fragmenta Codicum Kutatócsoport vezetőjét, Vizkelety Andrást váltotta a *Magyar Könyvszemle* szerkesztőbizottságában 2009-ben. 35, 30, 21 és 12 év a könyves művelődés történetének szolgálatában. Ami persze nem ér véget, de immár helyet kaptak a fiatalok, a fiatalabbak. Olyanok, akik már bizonyítottak,

és olyanok, akiknek a szaktudása mellett az elkötelezett szorgalmára is számít a magyar szakmai közösség.

A most a szerkesztőbizottságból kikerülteket arra kérjük, ne engedjék el a kezünket. De biztos is vagyok abban, hogy továbbra is együtt dolgozunk. Eddigi munkájukat pedig megköszönjük.